

NGAI KƠN RÃN XXVI – C : TIS BƠH BỚT SĂNG LỜI

Chúa nhật 26 TNC : Tội thiếu sót

Ngai do, Kơnrãn Jesu tốngkah bol he bớta iớh sùm bol he neh lớh, mớya bol he ở kah: tís bớh bớta săng lời. Pah đớ he rómàl tís tũ sớntỏm lớh yàng, he yal: ãn neh lớh tís ir bớh nùs tồ kớlôi, bớh bớ đớ, bớh broã lớh, mớ bớh bớta săng lời...

Hôm nay, Chúa Giêsu nhắc nhở chúng ta cái sự dữ ta thường lỗi phạm nhưng ta không hề quan tâm: tội thiếu sót. Mỗi lần thống hối ở đầu thánh lễ, chúng ta thú nhận: tôi đã phạm tội nhiều trong tư tưởng, lời nói, việc làm và những điều thiếu sót...

Mbe lah tís bớh bớta săng lời?

Tội thiếu sót là tội gì?

Tís bớh bớta săng lời lah tís săng sớrbì broã pal lớh bớh nùs ãn-cớngít, ở bài lớh bớta pal lớh mớ cau dẫn yòng bớta dong-kớl. Cau pas-gớs tam Srã jớnau yalniãm jấ Luka lah jớnau pớniớu loh- làng he in.

Tội thiếu sót là tội bỏ việc lành cần phải làm, không thực hiện việc thiện cho người cần đến sự giúp đỡ của ta. Người giàu có trong Tin mừng Luca hôm nay là một thí dụ điển hình cho chúng ta.

Cau pas-gớs ne soh ào pớhê mớ lớbớ, pah ngai ãn sa đờng lớm. Đớ mớ bớta phan ngui phan sa, khai neh geh tớl, ở chi lớl gãm phớt tai. Ở bớta lớl khai lớh iớh: ở tung kớñau, rỏn-bớklớ, pớlác-pớrlỏm, dri-bớrnàn... Mớya tâm rài tớnớ, khai pal kong jê-yãn tam brah-tùng, khai hời yà, khai ãn mớát, rớndớh-rớndềng... Nchi khai neh tís ? Bớta hớ wớl, hớ lah khai neh lớh tís bớh bớta săng lời.

Người giàu có mặc toàn gấm vóc lụa là quý giá, ngày ngày yến tiệc linh đình. Xét về phương diện vật chất thì ông đầy đủ mọi sự, không thiếu điều gì. Ông không làm điều gì xấu, không ăn cắp, bóc lột, lừa lọc, gian dối... Thế mà trong thế giới bên kia, ông đã phải quần quai, trầm luân trong biển lửa. Ông kêu la, rên siết, than van, khóc lóc. Ông đã làm gì nên tội? Xin thưa: ông đã phạm tội thiếu sót.

Ở rớgớl pớndắng piắng sào ào sớh làng rỏng sã lắh broã jắl pắh ngai, mớya huềng-soàn gen đờng màng rớlau, chan tus dilắh rớh sã mớ ở rớh huềng-soàn, gen kỏn-bớnus mừng chi cớng mớ ở rớh chi tớm, ai dilắh rớh huềng-soàn gen rớh jớh hir.

Không thể chối cãi rằng cơm ăn áo mặc để nuôi thân là chuyện cấp thiết hằng ngày, nhưng linh hồn thì quan trọng hơn, đến nỗi nếu có mất thân xác mà không mất linh hồn, thì con người chỉ thiệt cái phụ mà chẳng mất cái chính, còn nếu mất linh hồn là mất tất cả.

Tài bớh sã-jắn lắh cớng, mớya huềng soàn lắh tớm.

Vì thân xác là phụ, nhưng linh hồn là chính.

Sã-jắn ở rớgớl ai wớl huềng-soàn, mớya huềng-soàn gen rớgớl ai wớl sã-jắn.

Thân xác không thể lấy lại linh hồn, nhưng linh hồn thì cứu được thân xác.

Sên màng ir dơ sã tồm he dê, mớ sãng broă dong kờl cau rớbah-rớbừp ớm rềp mớ he,
dut-ndớl gen rớp lớh kờn-bonus in gớs bớrngớl gớla dớ đắp mắt Yàng.

*Quá coi trọng cái ăn cái mặc cho thân xác mình mà bỏ bê việc giúp đỡ người nghèo
bên cạnh mình, cuối cùng sẽ làm cho con người trở nên khờ dại trước mặt Thiên-Chúa.*

Lm. K'Brel